

[Svend Heiselberg]

heder. Det kan også være, virksomheder søger væk herfra, fordi der er bedre skatteforhold i udlandet, end der er i Danmark.

Jeg vil gerne spørge: Skal de virksomheder, der etablerer sig med datterselskaber i udlandet, have tilladelse til fusion af et fusionskontor?

Nu er det ikke sådan, at det kun er udenlandske multinationale virksomheder, der trænger ind over vores grænse. Danske virksomheder trænger også ind – heldigvis for det – over andre landes grænser. Hvad med ØK, som er Skandinaviens største koncern? Langt den dominerende del af koncernens omsætning ligger uden for Danmarks grænser, men den bliver styret fra Holbergsgade i København. Eller hvad med A. P. Møller eller Legosystemet eller Carlsberg og Tuborg? Hvad med firmaer inden for farvebranchen i almindelighed? Hvad med Danfoss? Hvad med F. L. Smidth & Co. A/S osv.? Hvor mange virksomheder har de mon ikke købt op i udlandet?

Jeg tror, at danske virksomheder har købt mange udenlandske virksomheder op. Det er kapitalens vilkår og samfundets tryghed, at der er initiativ, og det skal vi være tilfreds med.

Jeg tror også, at hvis pressen ville skrive om, hvor tit danske virksomheder køber sig ind i udenlandske virksomheder, så ville vi konstatere, at det sker lige så ofte, som når udenlandske virksomheder køber virksomheder i Danmark.

Venstre skal afvise beslutningsforslaget.

Larsen-Ledet (RV):

Beslutningsforslaget fra SF om fusionskontrol er ikke Det Radikale Venstres livret. Der skal oprettes et særligt fusionskontor i Industriministeriet, som tilmed skal komme med en indstilling til industriministeren, når der bliver tale om tvangsforanstaltninger af den ene eller den anden art, altså når der er optræk til en fusionering, som ikke må ske ifølge dette forslag.

Jeg har på fornemmelsen, at SF ønsker enhver bevægelse i dansk erhvervsliv gennemanalyseret på kryds og tværs, og at man får meget lidt bevægelsesfrihed. Men hverken SF eller andre partier kan frigøre sig for den stigende internationalisering, der finder sted. I stedet for at opfatte det som en ulykke så kunne det opfattes som netop den udfordring, der kunne være med til at vende det uheldige i den nuværende

udvikling, hvor vi desværre må konstatere, at vores produktion og eksport ikke er stor nok til at klare vort forbrug og vores rentebetaling.

Nå, men det var jo ikke det, jeg skulle snakke om, selv om det hænger sammen med de forskellige vurderinger, der foretages af partierne her i Folketinget.

Vi har tidligere fra radikal side givet udtryk for, at vi var og vi er interesseret i at finde ud af, hvordan vore nabolande tackler spørgsmålet om salg af virksomheder og om sammenlægning af virksomheder i Danmark og også i forhold til udlandet. Vi har ikke noget imod forstandige regler, hvor der er behov for det, men vi må stadig væk huske på – uanset hvilken partifarve vi har – at det er vigtigt, at Danmark er et attraktivt område at investere i både for danskere og for udlændinge. Derfor vil vi granske videre i de regler, man har i andre lande.

Vi imødeser med interesse industriministerens erhvervspolitiske redegørelse, som jo også skulle omfatte den stigende internationalisering. Herefter kan vi så tage stilling til, om der er behov for enkelte justeringer i den gældende lovgivning.

Bollmann (CD):

Da vor ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne komme med et par ganske korte bemærkninger.

Når man læser forslaget igennem, ser man, at de mest brugte udtryk er »kontrol«, »pligt«, »tvangsmæssige indgreb«, »forbud«, og alene af den grund er vi imod forslaget.

Vi finder også, det går stik imod hensigten med EF's indre marked. Vi finder, det går imod den politik, vi i mange år har ført på området, så det er også ting, vi ikke kan acceptere.

Men nu har ministeren jo bebudet, at der kommer en redegørelse. Vi synes, tingene skal ses i den rette sammenhæng. Derfor vil jeg ikke gå i detaljer. Jeg kan i øvrigt erklære mig ganske enig i ministerens bemærkninger.

Vi afviser forslaget.

Glistrup (FP):

Lige så lidt som man kan bebrejde en græshoppesværme, at den opæder nyttige kornafgrøder, kan man naturligvis efter partiets historiske oprindelse bebrejde Socialistisk Folkeparti, at det fremsætter renlivede klassekampforslag. Det er jo det, dette beslutningsforslag